

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/32/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114230103
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5114230103.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, vo veci starostlivosti o maloletú Z. U., nar. XX. XX. XXXX, trvalé bydlisko K., H. Z. č. XXX/X, občianky Slovenskej republiky, zastúpenej kolíznym opatrovníkom - Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, v čase rozhodovania súdu už plnoletú, dieťa : matky U. U., nar. X. X. XXXX, trvalé bydlisko K., ul. V.. XXX/X, občianky Slovenskej republiky a otca U. U., nar. XX. X. XXXX, trvalé bydlisko X., občana Slovenskej republiky, právne zastúpeného JUDr. Máriou Padalovou, advokátkou, so sídlom v K., o návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa, na pojednávaní na Okresnom súde Žilina dňa 14. 9. 2016, o odvolaní otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 9P/222/2014-295 zo dňa 14.9.2016, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd ako súd prvej inštancie v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa rozhodol takto :

Otec U. U., nar. XX. X. XXXX, je povinný platiť zvýšené výživné pre maloletú Z. U., nar. XX. XX. XXXX, zo sumy 2.000 Sk (66,39 eur) na sumu 125,- eur od 16. 9. 2014 mesačne a od 1. 9. 2016 na sumu 145,- eur mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred, k rukám k rukám už plnoletého dieťaťa. Nedoplatok na výživnom pre maloletú Z. U., za obdobie 16. 9. 2014 do 31. 8. 2016 vo výške 1.209,15 eur je otec povinný splácať v mesačných splátkach po 40,- eur, splatných spolu s bežným výživným, k rukám plnoletého dieťaťa, pod následkom straty výhody splátok. Týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Žilina zo dňa 13. 3. 2008, č. k. 21P 246/2007-111, v časti zvýšeného výživného pre maloletú Z. U..

V dôvodoch rozsudku okresný súd poukazuje na ust. § 28, § 62, § 75 - § 78 Zákona o rodine, ustanovenia Civilného mimosporového poriadku a Civilného sporového poriadku a vykonané dokazovanie konštatoval nasledovné skutkové a právne závery:

Súd zistil, že naposledy bolo o výživnom rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 21P/246/2007-111 zo dňa 13.03.2008, kedy sa otec zaviazal platiť výživné v sume 2.000,- Sk mesačne s účinnosťou od 01.09.2007, ktoré mal poukazovať k rukám matky vždy do 20. dňa v mesiaci vopred. Toto rozhodnutie je dôležité najmä z toho dôvodu, aby súd mohol porovnať pomery účastníkov konania v čase predchádzajúcej úpravy výšky výživného a prípadnú zmenu pomerov, na ktorú poukazovali účastníci konania.

Súd vykonal dokazovanie na pojednávaní výsluchom matky, dospeljej dcéry, výsluchom otca a oboznámením obsahu listinných dôkazov.

Súd nebol oprávnený skúmať výšku pôvodne určeného výživného, pretože by išlo o neprípustnú reparáciu právoplatného rozhodnutia. V rámci dokazovania najskôr skúmal, či došlo k zmene pomerov na strane všetkých účastníkov konania, t.j. otca, matky a dieťaťa, a to od predchádzajúcej úpravy výživného do času rozhodovania o návrhu matky na zvýšenie výživného, teda či je vôbec oprávnený vec výšky výživného opätovne prejednať.

Zmena pomerov (ako hmotnoprávny základ pre nové rozhodnutie o výške výživného) nemusí byť podstatná. Na druhej strane, musí byť tak závažná (kvalifikovaná), aby bolo možné konštatovať, že pôvodné rozhodnutie pri takto zmenených pomeroch neobstojí. Je potrebné prihliadnuť na rozsah, časové trvanie ale aj všetky ostatné okolnosti, ktoré sa závažnejším spôsobom prejavujú v pomeroch účastníkov, v porovnaní s ich pomermi v čase skoršieho rozhodnutia.

Pri posudzovaní zmeny pomerov súd prihliadol aj na vývoj životných nákladov (objektívna okolnosť) od určenia výšky výživného skorším rozhodnutím, spolu s inými dôvodmi (subjektívnymi okolnosťami na strane účastníkov konania).

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázaný nasledovný skutkový stav veci: Matka sa o dcéru stará sama. Otec sa okrem výživného, na výchove a výžive svojej dcéry nijak nepodieľal, nestretával sa s dcérou, nič jej nekupoval. Dcéra od poslednej úpravy výživného nastúpila na strednú školu. Od poslednej úpravy výživného uplynulo viac ako 8 rokov. Otec mesačne platí výživné vo výške 73,55 eur. Dcéra nadobudla dňa 29.10.2015 plnoletosť a na pojednávaní pristúpila k návrhu matky. Študuje dennou formou štúdia na osemročnom gymnáziu. Príležitostne brigáduje. Otcovi pribudla jedna vyživovacia povinnosť, uzavrel manželstvo. Nadobudol rodinný dom s pozemkom.

Súd ustálil rozhodné obdobie, t. j. obdobie, v ktorom posudzoval pomery, oproti pomeroch v roku 2008, od 16. 09. 2014 (teda odo dňa podania návrhu) do rozhodnutia vo veci samej, t. j. do 14. 9. 2016.

Zmena pomerov na strane matky: Matka bola v roku 2008 zamestnaná ako zubná sestra, s čistým mesačným príjmom cca 11.491,- Sk (381,43 eur). V roku 2008 bývala spolu s mal. Z. u svojich rodičov v štvorizbovom byte. V lete 2015 sa s dcérou presťahovala do 1-izbového bytu, keď zomrela jej matka. Tento byt nadobudla ešte v roku 2006. Príjem matky v rozhodnom období vzrástol na sumu cca 558,- eur. Možno konštatovať, že príjem matky v priemere vzrástol. Od 01.09.2016 je matka nezamestnaná a je evidovaná na ÚPSVaR Žilina. K iným zmenám na strane matky nedošlo.

Zmena pomerov na strane otca: Otec v roku 2008 pracoval v hasičskom záchrannom zbore s čistým mesačným príjmom 12.323,- Sk (409,04 eur). Príjem otca v rozhodnom období vzrástol na sumu cca 840,- eur. Otec nadobudol v roku 2012 pozemok v k. ú. M., za kúpnu cenu 38.500,- eur, na ktorom svojpomocne postavil rodinný dom, ktorý v ešte nie je skolaudovaný. Nadobudol teda nehnuteľnosti (dom a pozemok) a venuje sa aj chovu domácich zvierat a psov. V roku 2013 uzatvoril otec v P. zmluvu o úvere na sumu 19.000,- eur, v apríli 2016 tento úver splatil. Otec uzatvoril v roku 2015 nové manželstvo a dňa 11.05.2015 sa mu narodila mal. C., čím mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť. V marci 2016 bola medzi P. F. ako veriteľom a K. U. ako dlžníkom a U. U. ako spoludlžníkom uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie medziúveru vo výške 20.000,- eur, ktorý sa po dodržaní podmienok zmení na stavebný úver vo výške cca 10.827,04 eur, pričom mesačná splátka stavebného úveru predstavuje sumu cca 193,- eur. Otec ustálil svoje mesačné výdavky na sume cca 1.150,- eur (vrátane výživného na Z. a mal. U.).

Zmena pomerov na strane maloletej dieťaťa: V roku 2008 bola Z. študentkou 1. ročníka osemročného gymnázia, čo zodpovedá šiestemu ročníku základnej školy. Z. nadobudla dňa 25.10.2015 plnoletosť. V septembri 2016 nastúpila Z. do maturitného ročníka. V septembri 2012 nastúpila akoby na strednú školu. Matka podrobne popísala výdavky, spojené s výchovou a výživou dcéry, o ktorých súd nemal pochybnosti, pretože nevybočovali s bežných výdavkov pre deti takéhoto veku. Výdavky, ktoré boli zo strany otca spochybnené - na šošovky, výšku nákladov na stužkovú, notebook, vodičský preukaz a tlačiareň, následne matka súdu preukázala. Ostatné výdavky zo strany otca spochybnené neboli. U Z. došlo k zmene pomerov (akceleráciou fyzického a psychického vyspenia v tomto veku), s čím sú objektívne spojené vyššie výdavky, ako aj k nárastu životných nákladov, najmä nástupom na strednú školu septembri 2012, a následne od septembra 2015 (výdavky so stužkovou, uplynutie doby takmer troch rokov od podania návrhu na zvýšenie výživného matkou). Súd ustálil odôvodnené výdavky Z. na sumu cca 245,- eur od podania návrhu (strava 150,- eur, oblečenie 30,- eur, hygienické a iné základné potreby 15,- eur, výdavky v škole v roku 2014 okolo 15,- eur mesačne, voľnočasové aktivity 15,- eur, kontaktné šošovky 20,- eur mesačne) a 270 eur mesačne od nástupu do maturitného ročníka (výdavky na stužkovú 7,- eur, príprava na vysokoškolské štúdium 20,- eur).

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, zmena výšky výživného je možná najskôr od času, keď došlo k zmene pomerov. Pri zmene pomerov súd vždy prihliadne na vývoj životných nákladov. Na základe vykonaného dokazovania potom súd uzavrel, že oproti stavu, kedy súd schválil rodičovskú dohodu,

predmetom ktorej bol záväzok otca platiť výživné na mal. Z. vo výške 2 000,- Sk (66,38 eur), došlo k zmene pomerov predovšetkým na strane dieťaťa, ale aj na strane matky a otca a taktiež aj k zvýšeniu životných nákladov.

Pri zisťovaní pomerov rodičov dieťaťa je (vo všeobecnosti) v súčasnej dobe veľmi obtiažne a niekedy aj nemožné, jednoznačne objektivizovať príjmové a majetkové pomery povinného rodiča. Príjem bez akejkoľvek evidencie, totiž vôbec nie je výnimočný. Prípadný okultný príjem alebo majetok rodiča je možné vyvodiť nepriamo, napríklad z jeho životného štýlu, výdavkov a podobne. Je potom na povinnom rodičovi, aby súdom založenú domnienku, hodnoverným spôsobom prípadne vyvrátil. Taktiež nie je možné presne kvantifikovať všetky odôvodnené výdavky oprávneného dieťaťa, pretože sú variabilné, rôznorodé, niektoré sú nepravidelné. Preto sa súd nemôže vyhnúť určitej paušalizácii, avšak výlučne na základe zisteného skutkového stavu veci a v jeho medziach.

Následne súd (potom, ako mal preukázané, že sa pomery účastníkov zmenili), rozhodoval o zmene výšky výživného, ktoré je povinný platiť otec dieťaťa k rukám matky, resp. k rukám plnoletej dcéry, nakoľko počas konania nadobudla plnoletosť. Vyživovacia povinnosť rodičov k maloletému dieťaťu (miera tejto povinnosti) má kvalitatívnu a kvantitatívnu stránku. Kvalitatívna stránka nie je u obidvoch rodičov v zásade rovnaká. Matka zabezpečuje starostlivosť o dcéru sama. Rozdiely v kvantite sú určované v závislosti od schopností, možností a majetkových pomerov každého rodiča, ktoré sa posudzujú individuálne. Tieto kritéria súd skúmal u obidvoch rodičov napriek tomu, že výživné sa určovalo len voči jednému z nich.

Súd pri rozhodovaní o návrhu matky vychádzal z nasledovných zákonných kritérií:

odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa, schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodičov, práva dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni každého rodiča a súčasne prihliadol na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará, ktoré posúdil a vyhodnotil na základe vykonaného dokazovania, v kontexte zmeny pomerov u dieťaťa a jeho rodičov od poslednej úpravy výživného v roku 2008. Súd pri určovaní vyživovacej povinnosti prihliadol aj na to, že Z. žije s matkou v spoločnej domácnosti, ktorá sa o ňu osobne stará. Otec platí sa na výchove dcéry nijak nepodieľal a ani nepodieľal.

Výživné má spotrebný charakter. Slúži na uspokojovanie základných potrieb, akými sú ošatenie, bývanie, kultúrne, vzdelávacie, športové, rekreačné potreby, je to zabezpečovanie všetkých životných potrieb nevyhnutných pre všeobecný telesný a duševný rozvoj, pre prípravu na uplatnenie sa v živote (rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 9CoP/50/2009). Práca a osobná starostlivosť, ktorú jeden z rodičov vynakladá na dieťa, tvorí materiálne hodnoty, zodpovedajúce príspevku druhého rodiča, ktorý ich poskytuje v peniazoch a uspokojovanie potrieb detí touto formou, vyžaduje platby druhého rodiča. Matka sa v rozhodnej dobe starala o dcéru bez pomoci otca. Matka okrem výdavkov, ktoré uviedla, poskytuje dcére aj bývanie a zabezpečuje jej všetky ostatné potreby.

Súd u matky konštatoval v rozhodnom období nárast príjmu. Od septembra 2016 je však matka nezamestnaná. Otcovi v rozhodnom období narástol príjem. Pribudla mu vyživovacia povinnosť k mal. C.. Z listu vlastníctva č. XXXX vyplýva, že otec je vlastníkom pozemku v katastrálnom území M., na uvedenom pozemku svojpomocne postavil dom, v ktorom býva s manželkou a mal. C., dom však nie je skolaudovaný a ani zapísaný na liste vlastníctva. Otec je spoludlžníkom stavebného úveru, ktorý si zobral so svojou manželkou na dokončenie rodinného domu.

Otec hodnoverne nevysvetlil, ako uhrádza svoje výdavky, ktoré sú vyššie, ako jeho príjem. Uviedol síce, že spolu s ním sa na výdavkoch na domácnosť podieľa aj manželka, tá je však na rodičovskej dovolenke, pričom rodičovský príspevok predstavuje len sumu cca 200 EUR. Súd preto dôvodne vychádzal z domnienky, že jeho príjem je vyšší, ako deklaruje. Venuje sa aj chovu domácich zvierat, čo je potrebné považovať za jeho aktíva. Jeho následné vysvetlenie (na základe otázky súdu), že by výdavky, ktoré uviedol, len chcel mať, je celkom zjavne nehodnoverné a zmätočné. Súd mu dôvodne neuveril.

Povinnosťou každého rodiča je povinnosť korigovať svoje výdavky tak, aby predovšetkým mohol plniť vyživovaciu povinnosť, vyplývajúcu mu zo zákona (uznesenie Krajského súdu Žilina, sp. zn. 9 CoP 71/2008).

Za zmenu pomerov u dieťaťa považoval súd uplynutie doby od poslednej úpravy výživného v roku 2008 do podania návrhu matky v septembri 2014 (takmer šesť rokov) a následne nástup Z. na strednú školu a od septembra 2016 do maturitného ročníka, v dôsledku čoho došlo nepochybne k nárastu výdavkov. Súd nezohľadnil príjmy Z. z brigádnickej činnosti, pri určovaní výšky výživného otca, pretože neboli pravidelné ale len ojedinelé, ako aj so zreteľom na výšku takto dosiahnutých príjmov (v súlade s ustálenou súdnou praxou).

Otcove právo, založiť si po rozvode rodinu a mať aj deti, súd nespochybňuje. Je pravdou, že otcovi pribudla vyživovacia povinnosť voči dcére C. a uzavrel manželstvo. Keď sa otec rozhodol mať ďalšie dieťa, zaiste zodpovedne zvažil svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery tak, aby týmto

rozhodnutím neutrpelo dieťa, pochádzajúce z predchádzajúceho manželstva. Otcov vek, vzdelanie a životné skúsenosti odôvodňujú predpoklad, že zodpovedne zvažuje svoje rozhodnutia. Otec by mal (musí), pri zakladaní novej rodiny, zväžiť zodpovedne všetky aspekty a dôsledky takéhoto rozhodnutia. Rozhodne je neprípustné, aby otec aj z dôvodu vzniku ďalšej vyživovacej povinnosti navrhoval zamietnutie návrhu na zvýšenie výživného pre dieťa, ktoré sa narodilo skôr - teda na jeho úkor. V krajnom prípade (ad absurdum), ak by sa otcovi narodili ďalšie deti, mohol by požadovať platenie až minimálneho výživného, čo je samozrejme neprípustné. Splátky otcových úverov sú irelevantné, výživné má totiž prednosť. Taktiež irelevantná je námietka otca, že dcéra by si mala zadovážovať príjem počas štúdia. Musí si totiž uvedomiť, že jeho dcéra sa práve štúdiom pripravuje na budúce povolanie a to je pre ňu prioritou. V súčasnosti z tohto dôvodu nie je schopná samostatne sa živiť. Preto vyživovacia povinnosť otca sa ani dosiahnutím plnoletosti (len z tohto dôvodu) neznižuje. K námietke otca, že mu nebol včas doručený návrh matky na zvýšenie výživného súd uvádza, že návrh bol otcovi doručovaný na adresu X., ul. I. č. XXX/XX. Zásielka sa vrátila s poznámkou: "adresát je neznámy" (č. I. 129). Otec mal podľa ilustrácie v registri obyvateľov uvedený trvalý pobyt "Obec X." (č. I. 125). Súd požiadala o doručenie písomností Obec Varín, a to oznámením na úradnej tabuli obce (č. I. 130). Súdu nebola známa skutočnosť, že otec býva v rodinnom dome, ktorý nie je skolaudovaný. Nie je preto pravdou, že súd doručoval otcovi návrh na zvýšenie výživného až v apríli 2016.

Počiatok plnenia zvýšeného výživného súd určil na 16.09.2014, teda odo dňa podania návrhu. Matka navrhla, aby bol otec zaviazaný platiť zvýšené výživné počnúc dňom 01.09.2014, návrh však podala 16.09.2014, pričom jej nič nebránilo, aby ho podala už začiatkom mesiaca.

Podľa názoru súdu je v možnostiach a schopnostiach otca platiť zvýšené výživné pre dcéru Z., zo sumy 2.000,- Sk (66,39 eur) na sumu 125,- eur od 16.09.2014 a na sumu 145,- eur od 01.09.2016, kedy dcéra nastúpila do maturitného ročníka (zároveň súd zohľadnil aj nárast odôvodnených potrieb dieťaťa po uplynutí dvoch rokov - od septembra 2014).

Súd zarátal, že otec platil výživné vo výške 73,55 eur mesačne. Vzhľadom k tomu, že počiatok plnenia zvýšeného výživného bol stanovený od podania návrhu dňa 16.09.2014, vznikol otcovi do 31.08.2016 nedoplatok na výživnom vo výške 1.209,15 eur, ktorý súd ustálil nasledovne:

V septembri 2014 súd zvýšil výživné na sumu 125,- eur, t.j. mesačné zvýšenie predstavuje sumu 51,45 eur (125,- eur - 73,55 eur), z toho alikvotná časť za obdobie od 16.09.2014 do 30.09.2014, predstavuje sumu 25,80 eur (51,45 eur - 1,72 eur na deň x 15 dní). Za mesiac september 2014 mu vznikol nedoplatok 25,80 eur.

Od 01.10.2014 do 31.08.2016 zvýšil súd výživné o 51,45 eur (125,- eur - 73,55 eur).

Za obdobie od 01.10.2014 do 31.08.2016 vznikol otcovi dlh vo výške 1 183,35 eur (23 mesiacov krát 51,45 eur).

Celkový dlh otca na výživnom za obdobie od 16.09.2014 do 31.08.2016 predstavuje sumu 1.209,15 eur (25,8 eur plus 1.183,35 eur).

Súd povolil otcovi dlžné výživné splácať v mesačnej splátke po 40,- eur, spolu s bežným výživným, pod následkom straty výhody splátok. Súd povolenie splátok odôvodňuje úpravou výživného, výškou priznaného nedoplatku na zameškanom výživnom a platobnou schopnosťou otca a pomermi oprávneného dieťaťa, ktorého výchova a výživa nebude ohrozená, aj keď nebude nedoplatok na výživnom uhradený jednou splátkou. Otec si musel byť vedomý toho, že výživné môže byť zvýšené a už v predstihu sa na takúto situáciu mohol pripraviť.

Aj keď súd nevyhovel návrhu matky a už plnoletej dcéry v celom rozsahu, nerozhodol osobitným výrokom, že návrh vo zvyšnej časti zamietla, pretože ide o nesporové konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu.

Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania aplikoval ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie otec maloletého dieťaťa prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že otec je povinný prispievať na výživu dcéry Z. sumou 100,- eur mesačne od 1.9.2016, prípadne rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nestotožnil sa so závermi súdu, že je v jeho možnostiach a schopnostiach

platiť rozsudkom stanovené zvýšené výživné s poukazom na svoj priemerný mesačný príjem a ďalšie dve vyživovacie povinnosti. Rozsudok má pre neho likvidačné následky. Tak, ako uvádzal vo svojich vyjadreniach, na jeho strane od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov, predovšetkým tým, že mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletému dieťaťu C., nar. XX.X.XXXX. Oženil sa a jeho manželka je t.č. na materskej dovolenke s jediným zdrojom príjmu - rodičovský príspevok vrátane prídavku na dieťa, spolu vo výške 226,- eur. Na uvedenú skutočnosť je potrebné, aby súd prihliadal a zobral ju do úvahy. Uviedol, že úvermi bol nútený riešiť otázku bývania, a preto svojpomocne začal stavať rodinný dom. Opätovne uviedol mesačný príjem jeho rodiny a nevyhnutné náklady rodiny. Tvrdil, že majetkové pomery sa oproti poslednej úpravy výživného nezmenili. Okrem mzdy v záchrannom hasičskom zbore nemá žiadny iný príjem. Je vlastníkom rodinného domu, ktorý nie je ešte skolaudovaný a žiadny iný majetok nemá. Nebráni sa tomu, že povinnosťou rodiča je korigovať svoje výdavky tak, aby si mohol plniť svoje vyživovacie povinnosti, ale nie na úkor ďalších dvoch vyživovacích povinností a na úkor svojho minimálneho životného minima. Aj keď je dcéra Z. v poslednom maturitnom ročníku, neznamená to, že musí mať vyšší životný štandard, než jej otec a kvôli jej nadštandardným výdavkom sa musia ukraľovať ďalšie dve deti a to mal. U., ktorého má v striedavej starostlivosti a mal. C.. Majetkové pomery matky sa oproti poslednej úprave zlepšili, nadobudla byt a v súčasnej dobe sa dá povedať, že majetkové pomery otca a matky sú približne rovnaké. Čo sa týka zmeny pomerov na strane dcéry Z. nespochybňuje, že došlo k určitému nárastu výdavkov na jej výchovu a výživu a tieto sa podstatným spôsobom nezvýšili v takej miere, v akej súd zvýšil výživné. Prvostupňový súd vôbec nezobral do úvahy zlepšenú situáciu na strane matky a to predovšetkým to, že sa jej zmenili majetkové pomery, je vyštudovaná zdravotná sestra, má masérsky kurz a nemá ďalšie vyživovacie povinnosti. Otec má za to, že v danej veci nie je dôvod na zvýšenie výživného o tak vysokú čiastku, pretože matka nepreukázala obzvlášť zvýšené náklady oproti pôvodnej úprave v súvislosti so svojimi nákladmi a nákladmi na dcéru Z.. Má len bežné náklady spojené so školou. Navyše otec je toho názoru, že Z. by mala vynakladať vyššie úsilie v súvislosti s brigádami a privyrobením si, pretože je bežné, že dospelé deti v tomto veku si pravidelne takto finančne pomáhajú. Nestotožnil sa s konštatovaním súdu, že od poslednej úpravy došlo k zmene pomerov na strane oboch rodičov. Žiadal súd o odklad vykonateľnosti rozsudku z dôvodu, aby sa predišlo ďalším súdnym konaniam.

3. K odvolaniu otca dieťaťa podala písomné vyjadrenie matka dieťaťa. Vo svojom vyjadrení okrem iného uviedla, že otec sa o dcéru nikdy nezaujímal, neplatil pravidelne bežné výživné, ktoré musela uplatňovať súdnou cestou. Dcéra okrem výživného, ktoré bolo určené súdom, nikdy nebola podporovaná iným finančným alebo materiálnym darom zo strany otca. Vyživovacia povinnosť otca voči dcére nebola upravovaná od 13.3.2008 a za tú dobu boli objektívne preukázané niekoľkonásobne zvýšené výdaje, ktoré sa spájajú s jej výchovou. Prehlásila, že dcéra nemá nadštandardný životný štýl, ktorý by bol vyšší, ako životný štýl jej otca. Súhlasila s tým, že študenti si môžu počas štúdia privyrábať, ale nie na úkor štúdia a maturitnej skúšky. Dieťa by nemalo suplovať povinnosti svojich rodičov. Nesúhlasila s navrhovanou výškou výživného a zároveň žiadala ponechať vykonateľnosť rozsudku.

4. Kolízny opatrovník súhlasil s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v

odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania účastníci konania, konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP, ustanoveniami CMP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská účastníkov konania v prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

10. Rozhodnutím súdu prvej inštancie, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľka vo veci samotnej neuviedla žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vypořiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazovala matka maloletého dieťaťa aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné.

11. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza:

Okresný súd ako súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu matky na zvýšenie výživného skúmal v zmysle Zákona o rodine potreby dieťaťa, ako aj možnosti a schopnosti povinného rodiča. Skúmal majetkové pomery obidvoch rodičov s tým, že prihliadol na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne staral a stará. Zohľadnil v zmysle zákona aj potrebu výživného, ktoré má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Správne dospel k záveru, že od posledného rozhodovania o vyživovacej povinnosti otca voči dcére došlo k podstatnej zmene pomerov a to jednak na strane dieťaťa, ktoré je v súčasnej dobe už plnoleté, ako aj na strane obidvoch rodičov.

12. S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácii odvolateľa, na ktorých založil svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

13. Pokiaľ ide o návrh otca na odklad vykonateľnosti rozsudku, tento návrh je neopodstatnený z dôvodu rozhodnutia vo veci samej.

14. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 CSP v spojení s ust. § 52 CMP s tým, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

15. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)